

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 208. Mouentes capita sua. v. 39.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

ciam, Pontum & Asiam, Phrygiam & Pamphiliam, Ægyptum & partes Lybia; qua est contra Cyrenen & aduenæ Romani, Iudæi quoque & proselyti, Cretes & Arabes. Hi prætereuntes letum blasphemabant eum, quasi illusorem unum & circumforaneum apprehendebant ex tali contra eum iudicio, processu & supplicio & in sua doctrina & potentia, fallacem fuisse, quia præteribant examen solidum, contenti præiudicio illo, quod videbant. Faciebant quod nunc quoque faciunt multa millia Acaholicorum, qui præiudicio suorum prædicantium contenti, sentiunt & loquuntur male de Catholicis, & cum iubeantur à suis Ministris scrutari Scripturam, hoc tamen labore superfedent, non dubitantes vera omnia esse, quæ sui principes verborum Ministri dicunt. O malitia ineffabilis, o liuor inauditus, o intemperans crudelitas, o barbaries & scurritia! Vnde psalmista psal. 21. *Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labijs & mouerunt caput.* & psal. 68. *Quem tu percussisti persecuti sunt, & super dolorem vulnerum meorum addiderunt, scilicet maledicta, conuitia & exprobrationes.*

Ple Iesu Domine, per has in te blasphemias, quas tanta cum patientia pertulisti, obsecro, ne vnquam ego irrideam hominem in amaritudine existentem, confiteor hic magnam culpam meam, quod causa sim huius acerbissimæ passionis tuæ, & huius tanti cruciatus tui. Tu patientia tua indicibili dele iniquitates meas.

§. 208. *Mouentes capita sua. v. 29.*

Non secus ac perturbati, nescientes quid debeant cogitare aut dementes capita mouebant, veruntamen sacrilegè contra pendentem & dolentem Iesum, dentibus stridentes & sputa despuentes, in Christi Iesu contemptum. Tota enim hæc capita mouendi ratio, pendebat à spiritu illo quo in crucem erat actus, nempe ex spiritu superbiæ & odij & indignationis. Hoc igitur ore promebant, nutibus demonstrabant, capitis motu, concussu manuum, & pedum strepitu, imo omnibus Corporis membris insultantes & subsannantes quod Principes sacerdotum optabant, & inculcabant. Hæc gratia populi infidelis in Dominum suum, benefactorem & largitorem bonorum omnium!

Ecce Deus meus, vnica & sola medicina animæ meæ, omnibus viribus corporis & animi præpararis, ut sis mihi medicina illa salutaris, pedum, manuumque complosione, capitis motione, effusione cachinnorum, sed & ego (proh facinus!) sæpe, moui membra corporis mei & abusus sum eis in tui maximam illusionem, confusionem, mei perditionem, & tu vt medicus bonus & fidelis animæ meæ noluit, me desesere, imo cucurristi post me, vt gratis vterer tua salutaris medicina in salu-

lutem

litem animæ & corporis, & nolui: imo te & medicinam tuam rejeci & contempsi, Merito igitur caput meum & omnia membra ac vires meas humillime demitto & ad terrâ prosterno ante te, & cupio dolens & obsecrans immensam in me tuam patientiam & misericordiam, ut me perditum recipias in tui curam: sanes & sanctifices omnes motus meos, maxime illos, qui vergunt in propriam perniciem & tui rebellionem.

§. 209. *Dicentes: Vah! qui destruis templum Dei & in triduo reedificas illud. v.40.*

Vah, brevis sermo integrum contemnentis & insultantis animi sensum prodit, qui ne lateret, adiecta expositione declaratur. nimirum exprobabant Judæi Christo Jesu, cum viderent eum in cruce pendentem, plenum doloribus, deficientibus oculis, voce, gestu pene emoriente, languidis membris, aridis venis, pallida facie, & livido ore, & iam iam morti proxima specie, eum ista ideo pati quod eis interrogantibus. *Quod signum ostendes nobis quia hæc facis, eijciendo vendentes & ementes è templo, & mensas numulariorum evertendo, quibus nos templi præpositi locum concessimus?* respondisset Jesus, *solvite templum hoc & in tribus diebus excitabo illud* ubi nequeo præterire infandum stuporem horum Judæorum, quibus audientibus, *solvite templum hoc*, perversus animus dictavit, adversus aures proprias, testes, *solvite templum hoc*. præsertim cum Christus manuum gestu suum corpus monstraret.

O Judæi sic verba Domini referentes, nescio quales sitis. nequam si dixerero minus dico. Nam si post annos & menses plures ita verba Domini corrupissetis stuporem, aut oblivionem reputassem, sed ecce ipso momento quo dixit Dominus *solvite*, vos dixistis: *Quadraginta & sex annis edificatum est templum hoc & tu in tribus diebus excitabis illud?* Nimis perversa est ista perversio: verum tamen talis, quæ cadat in filios Adam. Ecce hodieque Sacramentarii idem & peius faciunt cum verbis Domini dicentis: *Hoc est Corpus meum*: dicunt enim nobis contra Dominum: hoc significat corpus meum. Hoc est figura corporis mei &c. Vere idem stupor, idem spiritus est in istis Judæis, & his Sacramentariis.

O Veritas! quam debes hic obtenebrari verbis mendacii, præ odio enim veritatis tuæ veræ lucis splendore Judæi obtenebrati lumine intelligentiæ, verba tua corrumpunt & putant se valde sapere, ita ut arguant te mendacii, ex suis falsis hypothesibus, ut te confundant, sublannent, irrideant, se vero & doctrinam suam exaltent, laudent, promoveant, nolentes intelligere luce clariora dicta tua: sed *Vir insipiens non cognoscet, & stultus non*